

Barraca del Clot del Faixons

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Les Codines
Alçada: 297

Coordenades:

Latitud: 41.64126
Longitud: 1.90215
UTM Est (X): 408569
UTM Nord (Y): 4610529

Classificació

Número de fitxa 08179 - 173
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Any 1777
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No conserva la coberta i l'enderroc és general.
Protecció Legal
Observacions protecció: Decret 27/2011 del Consell Comarcal del vallès Occidental
Accés Díficil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 8806810DG0180N0000RZ
Autoria de la fitxa Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 04/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca situada al vessant dret d'una torrentera intermitent que neix entre el Cisternot i la Creueta, desembocant a la riera de Rellinars, en el sector de Les Codines. S'hi accedeix entrant pel camí de Les Ferreres des de la carretera B122, a l'alçada de Can Cotis i arribats al primer revolt, entrar a mà esquerra per dins la torrentera fins a topar amb la barraca que queda a mà esquerra.

Es tracta d'una construcció de planta circular, d'1,75 m de diàmetre interior, amb la coberta enfonsada. La corona es conserva dempeus, amb un gruix de murs de 0,60 m. La porta, orientada al sud, té una llinda plana; mesura 1,25 m d'alçada per una amplada màxima de 0,80 m i mínima a l'interior de 0,57 m. El seu darrer propietari hi tenia una porta de fusta collada amb dues frontisses de ferro collades als muntants amb morter de calç. La coberta està enfonsada a l'interior i només es conserva una minsa part de l'arrencada de la volta, amb una alçada màxima d'1,50 m a l'interior, mentre que el voladís mesura 1,25. A l'interior, gairebé davant de la porta hi ha dos tinells, un al costat de l'altre. El de mà esquerra mesura 0,30 m d'amplada per 0,25 m d'alçada per 0,40 m de fons, mentre que el de mà dreta fa 0,40 m d'amplada per 0,35 d'alçada per 0,70 m de fons. Es conserva una espitllera orientada al nord.

Observacions:

En aquest indret les feixes són amples amb alguns ullastres i ametllers i al darrera, hi ha un marge amb un mur de pedra seca de dos metres d'alçada. El rasot o torrentera que porta aigua més aviat en dies de pluja té el llit en bona part de pedra i forma algunes cassoletes que en quedar plenes podien abastir d'aigua el pagès.

Barraca inventariada per l'Observatori del Paisatge de Catalunya dins el projecte Wikipedra de construccions de pedra seca, amb el codi número 6639.

Història

Segons informació facilitada per Dolors Moreno la barraca es troba documentada en un establiment del notari Francesc Rallat Fargas, datat el 7 de maig de l'any 1777 en l'indret anomenat Clot del Faixons (Manual 1777. AHPM-5016. Establiment. CD-34793-34794).

Bibliografia

PLANS MAESTRA, Jaume (2009). Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Ajuntament de Bellpuig i Publicacions d l'Abadia de Montserrat.

RECALL HISTÒRIC DE MURA (2017). Pedra seca, pedra viva. Patrimoni vitícola i desenvolupament econòmic. Ponències i comunicacions de la IX Trobada d'Estudis per a la preservació del patrimoni de la pedra seca als Països Catalans.

RIPOLL, Ramon, coord. (2010). La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració. Col·lecció Arquitectura tradicional, vol. 3. Edicions Brau. Figueres.

SOLER i BONET, Josep M. i PERARNAU i LLORENS, Jaume (1985). "Les barraques de vinya al terme municipal d'Artés (Pla de Bages)"; dins Dovella, núm. 17. Manresa, pàgs. 37-43.

SOLER i BONET, Josep M.(1987). "Barraques i tines, construccions per a la vinya"; dins Dovella, núm. 24. Manresa.

SOLER i BONET, Josep M.(1988). "La tècnica de la pedra seca. La construcció popular"; dins Dovella, núm. 29. Manresa, pàgs. 47-52.

SOLER i BONET, Josep Maria (2000). "La construcció en pedra seca, arquitectura, patrimoni i tradició"; dins Dovella, núm. 70. Manresa, pàgs. 9-11.

